YENİ AFACAN

HAFTALIK ★ RESİMLİ ★ ÇOCUK ★ MECMUASI ★★★

Bedavacı Afacanlar Dünyayı Geziyor

— 5 —

— O halde ne yapalım? Acaba buralarda bir boksör yok mu dersin

— Ne yapacaksın boksörü ..

— Yahu, unuttun mu? Bizi buraya kadar havada uçuran çarptığımız o boksörün yumruğu değil miydi?

— Ha, sahi. Ama bu seferkinin daha kuvvetli olması lâzım ki, seyredenlerin parmakları ağzında kalsın..

— Pekâlâ, daha kuvvetlisini bu luruz.

Tayyarelerin yanına geldikleri zaman, kalabalığa yaklaştılar. Topaç şimdi herkes tarafından alkışlanacağını sanıyor ve kalbi heyecanla çarpıyorlu. Fakat kimsenin onlara aldırış bile etmediğini görünce, hayretle Kırpaça baktı. Kırpaç onun ne demek istediğini anladı ve:

— Merak etme, dedi. Biraz sonra görürsün.

O sırada yanlarındaki bir tayyarenin motörü işlemeğe başladı ve tayyare yavaş yavaş hareket etti.

O zaman Kırpaç, hemen yerinden kalktı ve elinde hazırladığı kemendi birden tayyareye doğru fırlattı.

Yerden yükseldikleri zaman, ahali ilk tayyareyi değil, demin hiç ehemmiyet vermedikleri bu iki bacaksızın oyununu alkışlıyordu.

VI

Gökyüzünde tehlikeli bir an

O kadar yükselmişlerdi ki, altlarında ne bir insan görünüyordu, ne de bir şehir. Hem de o kadar hızlı gidiyorlardı ki! Bir aralık Topaç, Kırpaça:

— Başım dönüyor! dedi.

Kırpaç sordu:

— Neden ?

— Bu kadar hızlı gittiğimiz için..

—Benim de başım dönüyor.

— Neden ?

— Kazandığım bu muvaffakiyetten..

Bop kuşları tutmak için havlıyor

Onların başları dönüyor, tayyare havada dönüyor, altlarında topraklar dönüyor, dünya dönüyordu.. Bu dönme dolapların içinde sessiz ve şaşkın bir halde kalmışlardı.

Motörün gürültüsü, onları birbirile bağıra bağıra konuşmağa mecbur ediyordu. Sesi kısılan Topaç sustu. Biraz sonra başını kollarına dayamış, kendi tayyarelerinin (!) kenarına yaslanmış, uykuya dalmıştı.

Bu sırada köpekleri Bop havlamağa başlamıştı. Gözile daima önlerindeki tayyareyi takip eden Kırpaç arkasını döndü. Bu havlamaya Topaç ta uyandı. Bop, tayyarenin kanadına çıkmış, çok yakınlarından geçen kuşları tutmak istiyor; tutamayınca da hiddetinden bağırıyordu.

Bunlar türlü renkte, garip şekilde, hiç görülmemiş kuşlardı. Topaçın da bu kuşlar hoşuna gitmişti. O da kollarını uzatarak onlardan birini yakalaamk için uğraşıyordu. Fakat ne Bop'un ağzını açması, ne de Topaçın kollarını sallaması kuşları tutamıyordu.

(Sonu var)

23 EKİM 1950

YENİ AFACAN

İDAREHANE
Ankara caddesi NO: 87
Basıldığı yer:
VAKIT YURDU

SAYI 5

Haftada bir Pazartesi günleri çıkar.

ABONE ŞARTLARI
Seneliği 52 nusha 800 Kr.
Altı aylığı 400 Kr
Üç aylığı 200 Kr.

KURUŞ 15

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden: M. KIZILTAN Teknik Sekreteri: Selâmi MÜNİR

Hayvanlarda akıl var mıdır?

BU uğurda çok şey söylenmiş ve yazılmıştır. Ama genel olarak insanlar, kendilerini hayvanlardan üstün görmek istedikleri için, hayvanlarda da akıl bulunabileceğine bir türlü inanmak istemezler. Zaten, doğrusu aranırsa, hayvanlarda bizim anladığımız şekilde ve insanlarınkine benzer bir akıl bulunmadığından hiç şüphe etmemeli! Bu uğurda denemeler yapan bütün bilginler, birbirine benzer neticelere varmamış olmakla beraber, hayvanların insanlar gibi akıllı olmadıklarını söylerler.

Görünüşe bakılırsa, hayvanlarda insanların aklını işleyip geliştiren tecrübe fazlalığı yoktur. Zaten tecrübeleri fazla da olsa, beyinleri, insanlarınki kadar gelişmiş değildir ve çok şey kabul etmez. Bu yüzden, akıllarında tutabilecekleri şeyler de pek azdır. Onlara bir şey öğretmek için çok uğraşmak lâzım gelir.

Filmlerde veya canbazhanelerde bazı marifetleri şaşılacak bir ustalıkla yapan hayvanları akıllı yaratıklar sanmamalıdır. Bu hayvanlar, yıllarca uğraşılarak öğrendikleri şeyleri yaparlar. Hem sonra her hayvana her şeyi öğretmek de pek kabil olmaz. Mesela tavuğa imkânı yok yüzmek öğretilemez. Hayvanlara bir şeyler öğretenler, daima onların nelere kabiliyetli olduğunu önceden keşfedebilenlerdir. Meselâ Fok balıklarının burunlarının üstünde bastonları dikine tuttukları meşhurdur. Bu hayvanlar muvazene cambazı olurlar. Zaten kendlerinde dehşetli bir muvazenecanbazlığı kabiliyeti olduğu için bu çeşit marifetleri çabuk kavramaktadırlar.

Bazı maymunları kitap okur gibi veya yazı yazar gibi yaparken görürsünüz. Bunların sahiden okuyup yazma öğrendiklerini sanmayınız. Maymunun başlıca marifeti, dehşetli taklitçi olmasındadır. Neyi görürse, hemen aynen yapmak ister. Bilhassa şempanze cinsi maymunlarda bu taklitçilik çok ileridir. İnsanları okuyup yazarken göre, göre hemen taklit eder ve çok muvaffak olurlar.

Hayvan terbiye etmek bir sabır ve metod işidir. Bu işte çok başarılı neticeler alan kimseler vardır. Bilhassa sinemalarda bazı filmlerde seyrettiğiniz köpekler, sahipleri tarafından fevkalâde yetiştirilmiş hayvanlardır. Bu yüzden sahiplerine müthiş paralar kazandırırlar. Namlı bir köpek olan Rin Tin Tin bu terbiyeli köpeklerin en ustalarından biriydi. Sahibini de milyoner etmişti.

Hayvan terbiyecileri içinde en aptal hayvan sanılan kazı ve ördeği bile terbiye ile canbazlığa alıştırılanlar görülmüştür. Meselâ bu yazımızın resimlerinden birinde bir çocuk arabası içinde gördüğünüz kazın sütnineliğini yapan hayvana dikkat ederseniz, onun da bir tilki olduğunu göreceksiniz. Tilki, kazların can düşmanıdır. Hemen boğup yemek ister ama, terbiye sayesinde burada kazla arkadaşlık bile ediyor. Bu marifeti yapan hayvan terbiyecisi, Viyanalı bir adamdır. Bu adamın bir takım terbiyeli tavşanları da vardır ki bunlara da müzik paptırmakta olduğu söylenir. Tavşanlara davul ve kolay bazı müzik aletleri çaldırtabiliyorlarmış derler.

Yedi Başlı Ejder

BÜYÜK ŞARK MASALI

Yazan: Sabri YILDIRIM

— 5 —

Dağın eteğinde olup bitenleri seyreden saray mabeyincisi herkes uyuyunca tepeye geldi. Kızı görünce kalbi çarptı. Çünkü kıza âşıktı. Bundan başka da babasının vadini aklında tutuyordu.

Birdenbire kararını verdi. Kılıcını çıkardı ve avcının başını kesti. Kızı da omuzuna alarak dağdan aşağı kaçtı.

Prenses ne olduğunun farkında değildi. Kendisine gelince mabeyinciyi gördü. Onun kan çanağına dönen gözlerinden korktu: Mabeyinci:

— Prenses! diye bağırdı. Şimdi şehre ineceğiz. Orada ejderi benim öldürdüğümü söyliyeceksin. Hayatın elimdedir.

— Delikanlı.

— Onun kafasını kesip attım bile.

Kız çok müteessir oldu. Fakat haydut gibi mabeyinci yanında sesini çıkaramadı. Beraberce şehre gittiler. Sarayın kapısından girerken nöbetçiler koşa koşa müjdeyi hükümdara yetiştirdiler.

Hükümdar, kızını sağ ve salim görünce, ejderin de katledildiğini anladı. Artık sevincinden ne yapacağını şaşırmıştı. Kızını kucakladı. Bıraktı. Mabeyinciye.. aldı. kucakladı.. Kendisine geldi. Şehirde bunu duyanlar şenlikler yaptı. Çalgılar çalındı. Şarkılar söylendi. Velhasıl yedi gün yedi gece tam bayram oldu.

Nihayet mabeyinci vadini hükümdara hatırlattı.

— Evet. Kızımı sana vereceğim. Tacıma ve tahtıma da seni varis yapıyorum.

Kız, bunu duyunca:

— Babacığım, dedi. Düğünümüz bir sene sonra olsun.

Bu muvafık görüldü.

Gelelim dağdaki işlere.. Mabeyinci, prensesi çalıp gittikten çok sonra idi. Tavşanın burnuna bir arı kondu. Fakat tavşan ayağı ile arıyı koğdu. Arı yine geldi. Nihayet tavşan uyandı. Bir de etrafına bakınca ne görsün? Avcının başı kesilmiş. Yerler kan içinde kalmış. Hemen tilkiyi, tilki kurdu, o ayıyı, ayı da korka korka arslanı uyandırdı.

Hepsi efendilerinin böyle feci vaziyetini görünce şaşırıp kaldılar. Aslan kızdı, bağırıp çağırdı ama ne fayda.

Tavşan yavaş yavaş aslanın yanına gitti:

— Efendimiz, dedi. Avcıyı canlandırmak için ben bir (hayat otu) biliyorum. Bu otu süren hayata kavuşur. Ölüler dirilir. Bu ot buraya on iki saat uzaktadır. Çabuk gidip o ottan alayım, geleyim.

— Haydi..

24 saat sonra tavşan hayat otu ile birlikte geldi. Bu ottan avcıya sürdüler. Biraz ağzına koydular. Ve sonra başını alıp gövdeye koydular. Çok geçmeden avcı gerinerek kendisine geldi. Yavaş yavaş gözlerini açtı.

— Of. Amma da uyumuşum ha.

Avcı kalkar kalkmaz yanına baktı. A.. Prenses yok.

— Galiba.. dedi, ben uyurken gitmiş olacak.

Arslan bir de ne görsün, acele ile avcının başını ters yapıştırmamış mı?

Nihayet aslan olup biteni doğruca avcıya anlattı.

— Efendimiz, başınızı doğru olarak yerine koyalım, olmaz mı?

Avcı buna razı oldu. Başını kestiler. Hayat otunu da sürdüler. Güzelce koydular. Artık işler yoluna girmişti.

Yıl sonuna doğru idi. Avcı yanında hayvanlar olduğu halde şehre gelmişti. Şehirden içeriye girince hayret içinde kaldı. Bir yıl evvel siyah tüllere bürünmüş olan şehir şimdi kırmızı atlas bayraklarla süslenmişti.

Hayret.. dedi. Doğruca bir hana indi. Yerleşti. Sonra hancıya şehrin neden sevinç içinde olduğunu sordu:

— Hükümdarımızın bir kızı vardı. Geçen yıl ejderha yiyecekti. Fakat mabeyinci ejderhayı öldürdü. Kızı ölümden kurtardı. Yarın da düğün olacak. Hükümdar kızını kurtaran mabeyinciyi damat yapıyor. Memleketi de ona verecek.

Avcı her şeyi anlamıştı. Sesini çıkarmadı. Yalnız tavşanı çağırdı.

— Haydi dedi, git saraydan yarınki ziyafet için hazırlanan ekmeklerden al gel.

Tavşan koşa koşa arka sokaklardan geçerek, peşine takılan köpeklerden sakınarak saraya girdi.. Ekmekten alacaktı. Tam bu sırada bir kapı kapandı. Bir kadın orada geziyordu. Onun ayağını tırmaladı. Kadın bunu kedi zannetti. Bakınca boynundaki mercanı gördü ve tavşanı tanıdı:

Tavşanı kucağına aldı, sevdi. Okşadı. Tavşanla konuştu. O da efendisinin handa olduğunu söyledi. Ekmeği alıp efendisine götürdü. Arkasından tilki, kurd, ayı, aslan hepsi birer birer prensesi ziyaret ettiler.

(Devamı var)

Polis — Aman gemiyi sıkı bağla; çünkü sahil hırsızlarla dolu!.

Küçük Afacan Korsanlar Arasında

BİRAZDA GÜLELİM

HARP ZENGİNİNİN ŞÖFÖRÜ

Bir şöför, yanında çalışacağı harp zenginine sorar:

— Zatıâliniz, bana ayna ne kadar maaş bağlıyacağını söylemediler..

Harp zengini, şöföre tuhaf tuhaf bakarak:

— Tuhaf şey.. Maaş mı istiyorsun? Yanımda bedava gezeceksin. Bu sana kâfi değil mi?

HARP ZENGİNİ

Bir harp zengini müzeyi geziyordu. Bir ara kâtibine döndü:

— Yahu eski adamlar galiba çok fakirdi. Hiç bir otomobilin içinde heykeli yapılmış bir kimse yok!

VERESİYE

Müşteri dükkâncıya sorar:

— Demek bu elbiseye seksen lira istiyorsunuz?

— Evet bayım!

— Peki, taksitle almak istersem kaça olacak?

— Yüz altmış liraya! Ama yarısını peşin vereceksiniz.

AFACAN'IN GÜLÜNÇLÜ SERÜVENNLERİ: 1

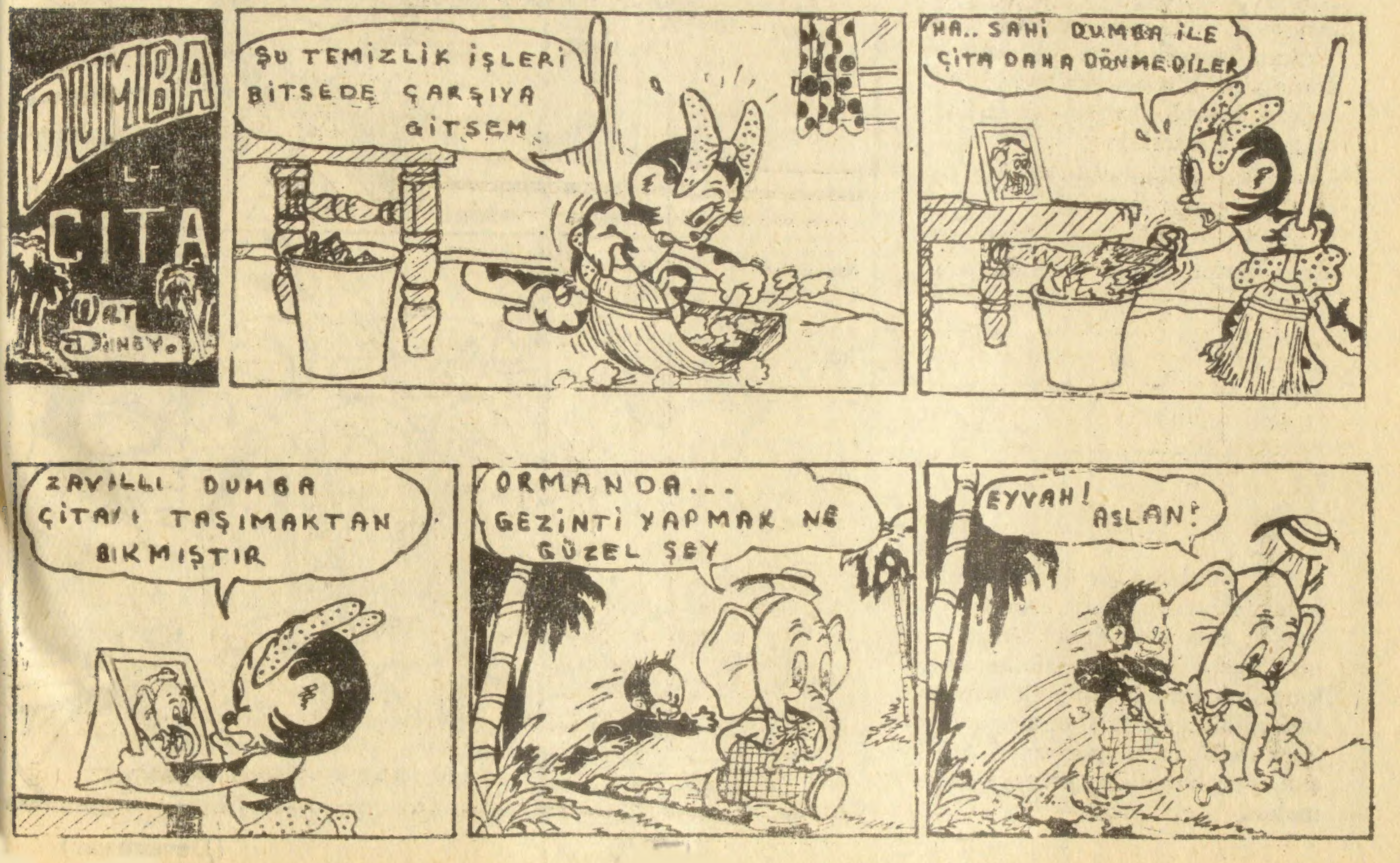

FIKARANIN MALI

Nasrettin Hoca, zengin eşraftan birisinin evinde yemekten evvel sohbet ediyordu. Hem konuşuyor, hem de sakız çiğniyordu.

Nihayet uşaklar gelip yemeğin hazır olduğunu söylediler. Bunun üzerine Hoca, ağzından sakızı çıkarıp, burnunun üzerine yapıştırdı.

Bunun sebebini soran ev sahibine şu karşılığı verdi:

— Fıkaranın malı, gözü önünde olsa gerektir.

★

HEPSİNİN TADI BİR

Nasreddin Hoca, bağ bozumunda, bağında üzümleri iki küfeye yükletip çarşıya satmağa götürüyormuş. Tam mahallenin yanından geçerken, bütün mahalleli çocuklar Hocaya:

— Biz de üzüm isteriz! diye takılırlar.

Üzüm vermeden çocukların elinden kurtulamıyacağını anlıyan Hoca, şöyle bir çocukların sayısına göz gezdirir ve birer salkım verirse çoğa kaçacağını, kendisine bir şey kalmıyacağını hesap ederek, hepsine birer dal dağıtır. Çocuklar:

— Bu ne kadarcık Hoca efendi? deyince:

— Yavrularım, az veren candan, derler. Çoğu da mide bozduğu gibi, bu küfedeki üzümlerin hepsinin tadı birdir. Bir de yeseniz o, bin de yeseniz o, cevabını verir ve merkebini çarşıya doğru sürer.

Afacan okuyucularına

Her okuldan bir öğrenci muhabir istiyoruz. Talip olmak isteyenler hüviyetlerinde kullanılmak üzere iki adet resimle onbeş kuruşluk damga pulu ile cumartesi günü saat 2-4 arasında Ankara caddesi 87 numarada Afacan idarehanemize müracaat etmeleri.

(Devamı var)

7 CÜCE İLE KARACADI

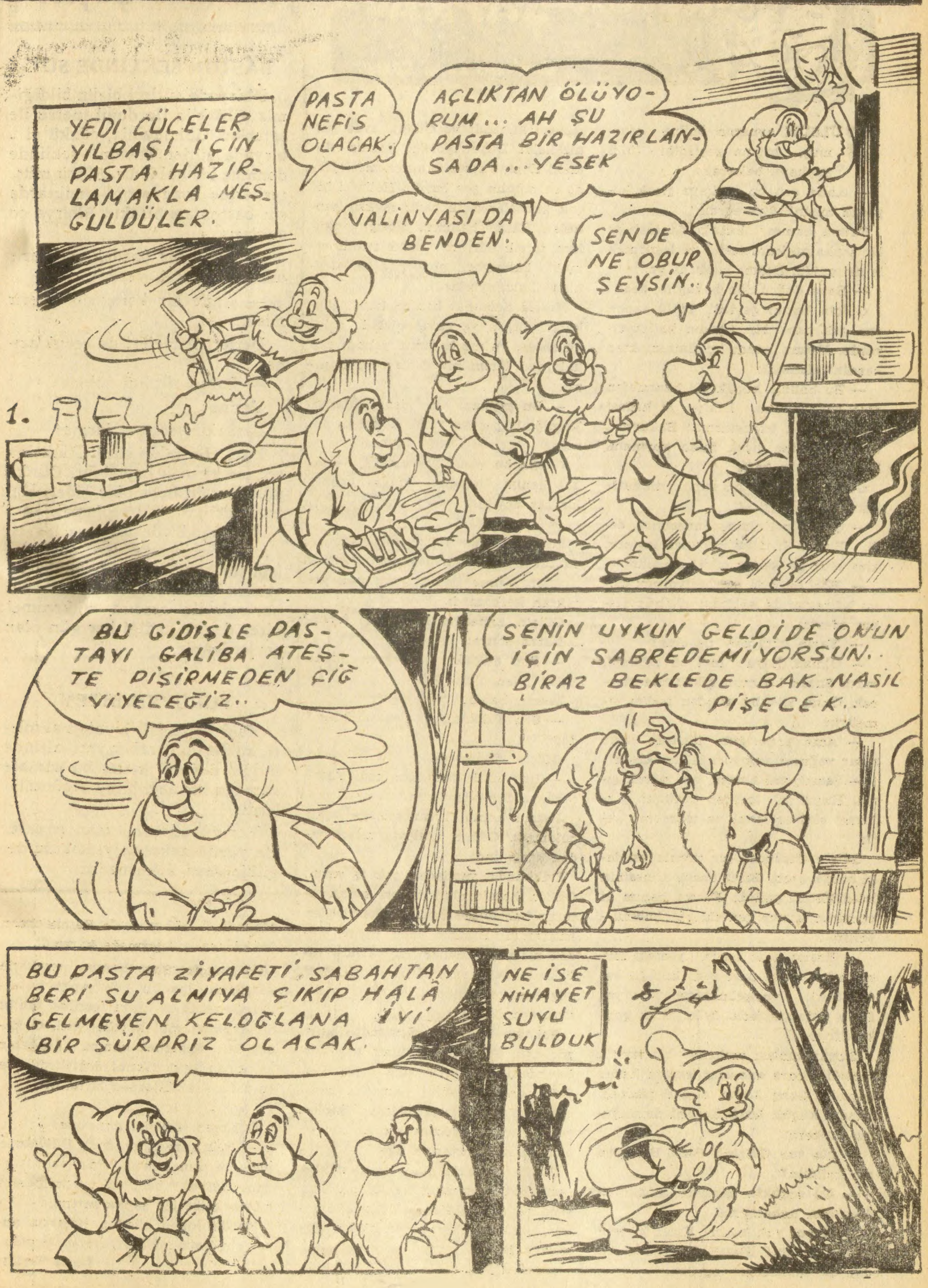

(Sonu var)

KÜÇÜK ŞAPKACI

ÇEVİREN: LEYLÂ SOYKUT

GÜLSÜM aynanın önüne oturmuş, başına geçirdiği tüllü şapkaya bakarak:

— Anne, sen bu şapkaya çiçek koyacak mısın? diye sordu.

Fatma hanım, kucağında tuttuğu bir şapkanın kurdelesini yerleştirmekle meşguldü. Başını kaldırdı ve:

— Bana doğru dön bakayım, dedi.

Gülçin başını çevirdi. Tüllü şapka ona çok genç bir kadın hali veriyordu. Fatma hanım gülümsemekten kendini alamadı:

— Bu halinle küçük bir hanımefendiye benziyorsun. Dikkat et kızım! Tülünü falan buruşturma! Bakayım.. Hayır, üzerine çiçek falan koymam. Bu kadar süs kâfi.

Gülçin şapkayı çıkarıp, dikkatle kutusuna yerleştirdi:

— Çok güzel olmuş anneciğim, dedi. Bayan İnci bu şapkayı giyince, kim bilir ne kadar güzel olacak.

— Ben de öyle zannediyorum: Şunu bitireyim de, şapkayı götürüp teslim edeyim.

— Yarın götürsen ne olur?

— Olmaz, Bayan İnci bu şapkayı, yarın Suzan hanımın nikâhında giyecek. Onun için bu günden teslim etmeliyim.

— Ama anneciğim, dışarıda şakır şakır yağmur yağıyor. Islanacaksın!

— Şemsiyemi alırım; sen merak etme. Haydi git, içerden çantamı, şapkamı, eldivenlerimi ve mantomu getir.

Gülçin düşünceli bir tavırla yandaki odaya geçti. Biraz sonra annesinin istediklerini getirdi. Fatma hanım giyinirken, kızına tenbihlerde bulunuyordu.

— Yarım saat sonra yemeği ısıt, sofrayı kur ve saat yedi buçuğa kadar bekle. Ben gelmezsem, otur ye.. Hava oldukça fena, belki biraz gecikebilirim.

Gülçin bunları mahzun bir tavırla dinledi. Sonra annesini kapıya kadar geçirdi. Genç kadın dışarı çıkacağı sırada, küçük kızın kederli durduğunu farketti:

— Ne var Gülçin? dedi. Bir şeye mi üzüldün?

— Bu soğukta nerelere kadar gideceksin, anneciğim?

— Ziyanı yok kızım.. Yeter ki işim takdir edilsin! Haydi Allahaısmarladık. Söylediklerimi unutma!

Kapı kapandı ve Gülçin evde yalnız kaldı. Düşünüyordu: Takdir edilmek! Evet, Fatma hanımın mesleğinde en mühim şey buydu. Halbuki bir çok kimseler cicili bicili zevksiz şapkaları, Fatma hanımın yaptığı şapkalara tercih ediyor; hattâ tercih etmekle kalmıyor, genç kadının aleyhinde bulunuyorlardı.

Meselâ Semahat hanım, kendi şapkaları çirkin ve gayet alelâde olduğu halde, Fatma hanımın yaptığı şapkalardan birini almış olan bir hanıma:

— Bu şapkayı nereden aldınız? Verdiğiniz paraya yazık doğrusu, demiş..

Gülçin bu sözü hatırlayınca, Semahat hanıma içinden öfkeye benzer bir his duydu.

Fatma hanım, o akşamki yağmurda iliklerine kadar ıslanmış, soğuk almıştı. Onun için ertesi sabah yataktan kalkamadı.

Gülçin annesine kahvaltıyı hazırladıktan sonra:

— Ben dükkânı açacağım, dedi. Belki gelen olur.

Fatma hanım:

— Sen dükkânda ne yapabilirsin? dedi.

Gülçin gülümsedi:

— Ben artık büyüdüm, dedi. Artık sana yardım edebilirim.

Fatma hanım itiraz etmeğe vakit bulamadı. Gülçin aceleyle merdivenden aşağı indi.

Dükkânda yapılacak çok iş vardı. Gülçin hepsini bitirdikten sonra, oturup beklemeğe başladı. Pencereden bakıyordu. Dışarısı epey soğuk olacak ki; sokaktakiler paltolarının yakalarını kaldırmış, yürüyorlardı. Rüzgâr esmeğe başladı ve biraz sonra fırtınaya döndü.

Sokağın köşesinde Semahat hanım göründü. Güçlükle yürüyor, ara sıra başındaki şapkayı elile tutuyordu. Şiddetlenen rüzgâr, Semahat hanımın şapkasını uçuruverdi. Şapka, yerde yuvarlandıktan sonra, bir su birikintisinin ortasına düştü.

Gülçin merakla olup bitenleri seyrediyordu. Semahat hanım mutlaka yeni bir şapka alacaktı. Suzan hanımın nikâhına başı açık olarak gitmesine imkân yoktu.

Semahat hanım bir an durakladı, düşündü. Nihayet Fatma hanımın dükkânına girmeğe karar verdi.

Gülçin, Semahat hanımı nezaketle karşıladı. Ona bir çok şapka misalleri gösterdi ve tıpkı tecrübe sahibi bir şapkacı gibi hareket etti. O kadar ki, Semahat hanım, şapkalar hakkında eski fikrini değiştirdi ve en pahalı şapkalardan birini aldı.

O akşam Gülçin, annesine:

— Bak anneciğim, dedi. Dükkânda sana yardım etmeme izin vermiyordun. Halbuki ben, en müşkülpesent müşterimize bir şapka sattım.

Küçük kız o günden itibaren, annesinin kıymetli bir yardımcısı oldu.

Leylâ Soykut

Meraklı Şeyler

BASTON ŞEKLİNDE SÜT

Sibiryada sütleri bizim bildiğimiz gibi k'lo ile değil metre ile satarlar. Gülmeyiniz, çünkü sibiryada sütler baston şeklinde donmuş bir haldedir. Sütçü müşterilerine arzu ettiği miktarda süt bastonları bırakır. Sibirya çocukları:

— Anne bir bardak süt verir misin? Diyecek yerde:

— Anne bir karış süt verir misin.

Derler. Anneleri de çocuklarına:

— Sakın sütünü dökme!

Yerine:

— Sakın, sütünü kırma!

Der. Herhalde sütü dökmekten ise kırmak hayırlıdır. Çünkü dökülen süt heba olur gider, Halbuki kırılan sütü toplamak kabildir. Süt bizde zararsız bir cismdir, Sibiryada ise çocuklar için süt bastonu hiç de böyle değildir. Yaramaz çocukların süt bastonlarile arasıra mükemmel birer dayak yediği her gün olan şeylerdendir.

* * *

YÜRÜYEN BİTEY

Yeni Zelândalı biyoloji alimleri, köklerile beraber yer altında ikiyüz elli mil kadar bir mesafe kateden bir nevi bitey keşfetmişlerdir.

Yer yüzünde bulunan çiçeklerin yüzde doksanı iyi kokulu değildir veya kokusuzdur.

Manzum Hikâye

Yazan: NECDET RÜŞTÜ EFE

SİHİRLİ AĞAÇ

Bir varmış, bir yokmuş.. Evvel zamanda,
Bir uzak şehirde, eski bir handa
Yıllardır bir fakir adam yaşarmış,
Hayatın yolunu sessiz aşarmış.
Çalışkan adammış.. Tenbel değilmiş:
Handa çok uğraşır, görürmüş çok iş.
Hancı da pişirir pilâvla çorba,
Her sabah, her akşam verirmiş caba.
Fakir bu.. Tanrıya nasıl şükretmez,
Bir hırka, bir lokma nesine yetmez.
Çok iyi kalbliymiş.. Kim görse onu
Gelmezmiş duyduğu sevincin sonu.
Çocukla çocukmuş, büyükle büyük.
Her yaşlı köylüye o taşırmış yük,
Yaz günü yolcuya o su verirmiş,
Dağlarda kalana yol gösterirmiş.

Köylünün derdine koşan bu adam,
Baharda, gezerken kırda bir akşam,
Yaramaz çocuklar görmüş ormanda,
Onları seyretmiş, sinip bir yanda:
Çocuklar eğlence, oyun ararmış;
Rastgelen ağaçtan dallar kırarmış.
Ormanda, durmadan bu üç afacan,
Bir sürü fidana verirmiş ziyan.
Sulayıp gözetmek lâzım gelirken.
Onları kırarmış çocuklar hemen.

Çocuklar bilmezmiş: Ağaç kırılmaz.
Ağaçlar yeşerir, yaklaşınca yaz.
Yeşeren dallar da çiçekler açar,
Etrafa ne güzel kokular saçar.
Çiçekler dökülür, kalır tomurcuk:
Beşikte büyürse nasıl bir çocuk,
Tomurcuk da büyür, olur bir yemiş
Nereye varıyor gördünüz mü iş:
Mevsimi gelince yemişi yeriz ;
Erikler, kirazlar ne güzel!.. deriz.
Onları kırarsak, mahsul olur mu,
Çocuklar yiyecek yemiş bulur mu ?
Demek ki: Ağaca dokunmamalı;
Ormanda ağaçlar herkesin malı:
İsteyen oturur gölgelerinde,
Yaz günü dinlenir serin yerinde.
Şu halde: Herkesin onda hakkı var,
Kırarsak, hepimiz ederiz zarar.

Gelelim masala.. Düşünmüş adam:
Bu üç yaramazı böyle bıraksam,
Hepsi de ormana zarar verecek,
Memleket böylece ziyan görecek.
Nasıl hoş durmazsa çiçeksiz toprak,
Ağaçsız memleket kalır pek çorak.
Usulca yaklaşmış bu çocuklara,
Demiş ki:

— Vereyim size çok para,
Ormanda bir başka oyun bulunuz,
Dalları kırmayın, uslu olunuz!
Meselâ: Oynayın kovalamaca,
Hepiniz koşunuz birer ağaca!
Yahut da çınara salıncak kurun,
Kuş gibi uçarak, hep kolan vurun!
Şartım bu: Dalları incitmek yasak,
O dallar bizlere yemiş sunacak!..

Çocuklar paraya razı olmuşlar,
Hepsi de bir başka oyun bulmuşlar.
Ağaçlar kurtulmuş ziyan olmaktan.
Rahatça fışkırmış hepsi topraktan.
Bir ağaç konuşmuş işte o zaman,
Olur ya; masal bu.. Demiş ki fidan:
— Sen, beni kurtardın; büyürüm artık;
İyilik yapayım buna karş(lık :
Sana vereceğim her zaman meyva.
İsterse yardımcım olmasın hava,
Mevsimi gelmeden, tez davranacak,
Yemiş vereceğim hep kucak kucak!..
Pahalı satılır, turfanda yemiş;
Düşün ki: Kayısı, martta yetişmiş..
Bu hale şaşırır pazarda herkes,
Zenginler, almaya ederler heves.
Çok para verirler.. Zengin olursun,
Git gide bir koca servet bulursun!

Ormanda; sene tam Mart gelince,
Bu fakir kapılmış sonsuz sevince:
Ağacın üzeri dolmuş kayısı.
Manavlar beklerken daha mayısı,
Sepetler dolusu satmış yemişi.
Her yıl tekrarlamış bu kârlı işi,
Böylece çok para sahibi olmuş:
Cepleri sayısız altınla dolmuş.
Böyle kırmazsanız dalları eğer,
Ağaçlar sizi de çok zengin eder.

Bedava Sinema Kuponu

Bu kuponu saklayınız 6 adet olunca bedava sinemaya gideceksiniz. Gelecek sayıda tafsilât verilecektir.

No. 2

DİKKAT !..

Bu para kuponlarımız, bizce "2" kuruş değerindedir. Bu kuponlardan 15 tane biriktirip, idaremize getirenlere 30 kuruşluk kitap verilecektir.

Hediyeli Müsabaka

Bayan Neriman iki kızını bir oğlunu ve bir de kocasını kaybetti. Onları bulabilir misiniz?

Bulduğunuz takdirde, mecmuayı kesmeden yalnız yerlerini işaretledikten veya kopyalarını çıkardıktan sonra mufassal adresinizle ve Bilmece Kuponuyla birlikte ve üzerine (Afacan Bilmece Memurluğu) yazarak mecmuamızın adresine yollayınız.

Çekilecek kur'ada birinciliği alana bir resim makinesi, ikinciye bir kır çantası, üçüncüye büyük kuru boya takımı ve 30 okuyucuya muhtelif hediyeler verilecektir.

ÜÇÜNCÜ SAYIDAKİ BULMACAYI DOĞRU ÇÖZENLER

Küçük sinema makinesi:
Ahmet Geloğlu, Şişli Halâskârgazi cad.

Dolma kalem:
Naci Hikmet Saltuk - İzmir - Karşıyaka.

Büyük suluboya takımı:
Turhan Bozkurt - Beyazıt

Bir şişe kolonya:
N. Osman Varnalıoğlu - İstanbul lisesi orta kısım.

Bir kutu lokum:
Neclâ Güzer - Soğanağa No 24 Beyazıt.

Büyük albüm:
Pernur Atacan. Yeşilköy pansiyon ilkokulu No. 139 İstanbul. - Faruk Esen. Lâleli Türk Hava Kurumu apt. No. 2-23 İstanbul, İzer Çulhagil. Vezneciler Bozdoğan kemeri sok. No. 45 Beyazıt.

Küçük albüm:
Ahmet Ayelin Seksendört. Paşabahçe 39 ilkokul 4-B de No. 26 Paşabahçe. Teoman Tunçdoğan: Pertevniyal ilkokulu II. B de Sarıyer. Metin Yürük: Yenikapı Langa caddesi Zindandelen sok. No. 7 Yenikapı.

Kemer kazanan:
Melâhat Morkan: Demirkapı Savdar so. No. 24 Sirkeci.

Not defteri kazananlar:
H. İbrahim Aytav: Şehzadebaşı, Kovacılar cad. Yavane çıkmazı No. 116 Beyazıt, Ertan Özgür: Zeytinlik Fişekhane cad. No. 32 Bakırköy, Tuncer Ekmekçi: Soğanağa Mithatpaşa cad. No. 41 kat 1 Beyazıt, Gönül Aksaray: Mirgün tekke meydanı No. 10 Mirgün. İsmail Akyel: İskenderpaşa mahallesi Feyzullah efendi sok. No. 33 Fatih İstan-

Boya kutusu kazananlar:
Aygün Kuyumcu: Hacı Hüsrev mahallesi Arapzade dergâhı sok. No. 53-55 Kasımpaşa. Turgut Özgenç: Vefa Manav sokak No. 2 Beyazıt, Güner Aksoy: Caparis sok. , No. 4 Kumkapı, Yüksel Ilgı: Liman cad. No. 12 Kadırga. Ali Çevik: Halâskârgazi cad. No. 291 Şişli.

Kitap kazananlar:
Turgut Yazıcıoğlu: Karataş orta okulu sınıf 1-A No. 30 Karataş: İzmir. P.T.T. Muhabere memuru Celâdet Süer - Kütahya. Hilmi Meraki: Kurtuluş orta okulu sınıf 1-C No. 490 Ankara. Nermin Orhan: Orta okul 2. sınıf No. 24 İnebolu, Bilge Dlek: İlktekin ilk okulu 1. sınıf öğrencisi Cebeci Ankara. İkel Cezdem 30 Ağustos ilk okulu sınıf 5 No. 20 Kütahya. Yalçın Akça Türkocağı ilk okulu sınıf V Tasus. Ali Rıza Satıcı: Menemen orta okulu sınıf 3 No. 21 Menemen. Emin Ergönül: Sakarya ilk okulu S. 5, İzmir. Ötkür Çakara İsk. orta okulu sınıf II. No 234 İskenderun.

* * *

Bilmecede kazananlar hediyelerini Çarşamba günleri idarehanemizden alacaklardır. Taşradaki okuyucularımıza ise hediyeler posta ile gönderilecektir.

Bulmaca Kuponu: 4

OKUYUCU KÖŞESİ

YENİ AFACAN

Çıkmış Yeni AFACAN
Hepiniz alın aman.
Çabucak koşun, emi;
Aldırmamak elde mi?
İçinde; bilmeceler,
Masallar, hikâyeler,
Bir çok yeni bilgiler;
En güzel hediyeler.
Çıkmış Yeni AFACAN
Canlara katıyor can.
Koşun, alın sizler de;
Güzel, Yeni AFACAN.

Sevinç Minegül

YAĞMUR

Gökte kara bulutlar şehrinize yaklaşır,
Ahali de sokakta kenarlara kaçışır.
Her yağmur damlası da ses verir tıpır tıpır,
Her oluktan bir parça su akar şırıl şırıl.
Diğer yanda, bir evin camları buğulanır,
Sobada yanan odun ses verir çıtır çıtır.
Sedirde bir ihtiyar, söylenir mırıl mırıl,
Her oluktan bir parça su akar şırıl şırıl.

E. Asan

GECE

Güneş ufku terketmiş
Gök yüzü siyah renkte
Semaya ay yerleşmiş
Yıldızlar çıkmış gökte.
Fosforlanmış yıldızlar
Ay emirler veriyor:
"— Oynayın güzel kızlar,
Neş'eyle taşın!" diyor.

Gürbüz Kamburoğlu
Düzce

AFACAN YENİ NESİL OKULUNU GEZİYOR

Yeni Kollej felsefe doktoru M. Haşmet Ali Kırca tarafından 940 da kurulmuş. Okulda - Yalnız ilkokul kurumunda - 175 talebe var. Bunun onda biri yatılı. Beş öğretmeni var. Adları: Musa Sığın, Nemika Bağ, Melâhat Üster, Kadriye Ataban ve Handan Ateş olan bu öğretmenler her öğrenci ile yakından alâkadar olan hassas kimselerdir. Okulda estetik durumlar, şarkılı rauplar, piyesler veriliyor. Sınıflarının en çalışkan çocukları: Mehmet Canfes, Tülin Elgin, Nurgen Ülgen, Ünal Derunu, Tomris Gedik, Ali Pasiver. Okulun 5 dershanesi, bir kapalı teneffüshanesi, bir reviri ve doktor ve hastabakıcısı var. Okulda bilhassa yabancı dile ehemmiyet veriliyor. Fransızca ve İngilizce dersleri gayet muntazam bir program dahilinde veriliyor.

(Afacan) için resim çektiğimizde bütün öğrenciler bize yakın bir alâka gösterdiler. Çocukların ekseriyeti (Afacan) ın okuyucusu.. Resimlerinin mecmuada çıkacağını öğrenince hepsi sevindiler. Yanlarında öğretmenlerinin bulunduğunu unutup bağıran, takla atanlar oldu. Hepsi şen ve gürbüz çocuklar... Orhan ELMAS

Afacan okuyucularına büyük bir fırsat

Afacan'ın 1, 2, 3, 4 üncü sayılarını almayanlar veya kaybedenler ciltlerini tamamlamak ve böylelikle büyük müsabakamıza iştirak etmek ve kitap kuponlarından faydalanmak için

4 mecmuayı 25 kuruştan idarehanemizden alabileceklerdir.

ZENGİN İKRAMİYELİ BÜYÜK MÜSABAKA

Evvelki sayılarımızda tafsilâtını verdiğimiz bu büyük ve zengin ikramiyeli müsabakanın kuponlarını neşre devam ediyoruz. Onları kesip saklayınız.

Zengin ikramiyeli müsabaka kuponu
No. 5

Küçük Afacan Korsanlar Arasında

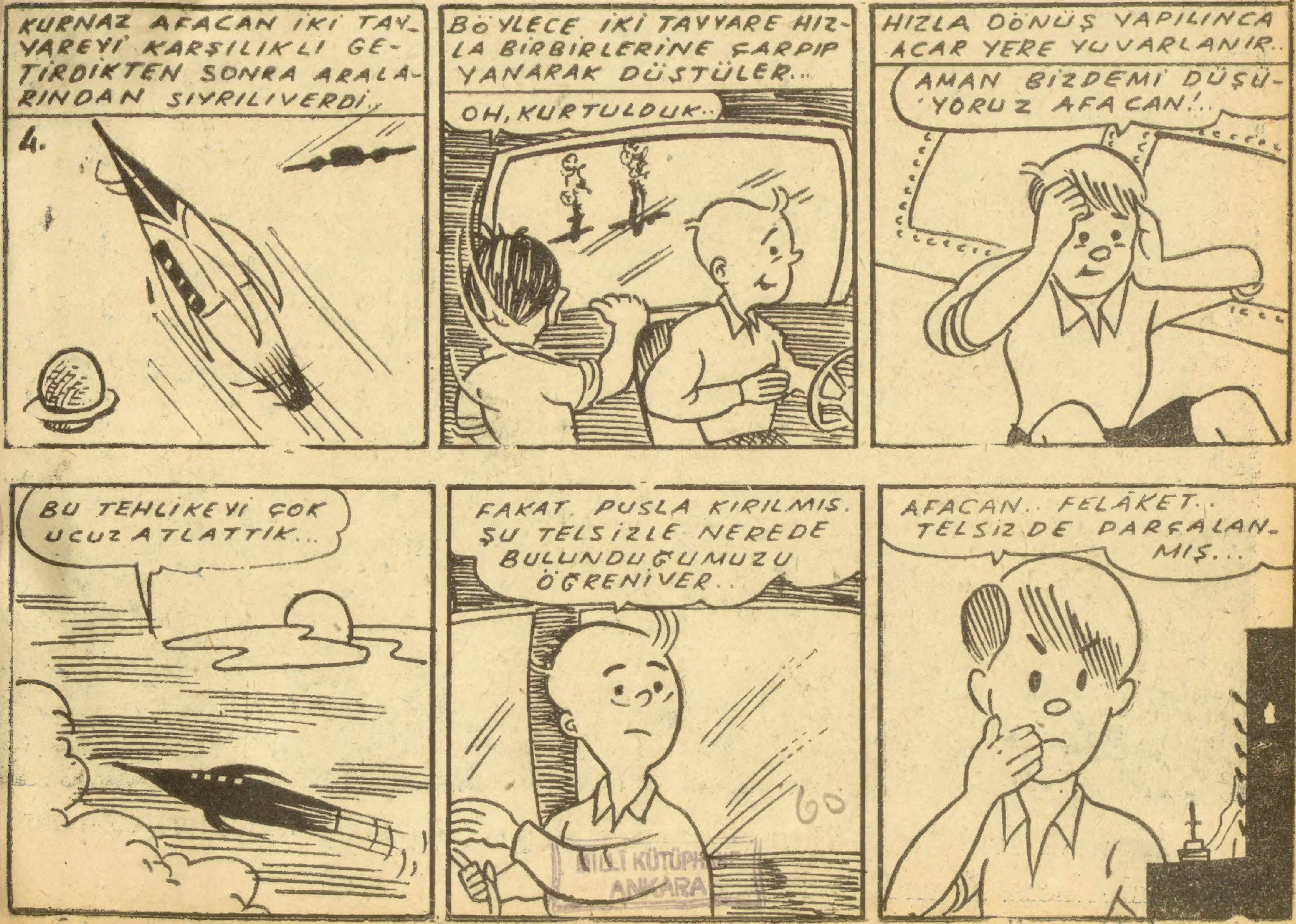

MİLLİ KÜTÜPHANE ANKARA

AFACAN OKULLARI GEZİYOR

Sizlere yarının Büyüklerini tanıtıyor

İstanbul Yeni Kolej öğrencilerind en bir grup sayın öğretmenlerile birlikte Yeni Afacan objektifi karşısında..

"Afacan" gelecek hafta Aydın okulunu geziyor..

61